

[Bækgaard.]

til det kommende udvalg at se nærmere på denne paragraf ud fra følgende eksempel:

En grundejer opdagede en sommer for nogle år siden, at en af hans kvier, der græssede i en indhegning langs en å, afmagredes ganske betydeligt i løbet af få dage. Ved nærmere undersøgelse af dyret viste det sig, at kvien, medens den græssede, havde ædt en fiskekrog, som en tilfældig lystfisker havde tabt i græsset. Fiskekrogen havde sat sig fast i ganen på kvien, der af den grund ingen næring kunne tage til sig. Da ingen kendte den uheldige fisker — og måske har vedkommende heller ikke selv opdaget tabet af fiskekrogen — måtte kviens ejer selv bære tabet ved dyrets forringede værdi, dyrlægeregning m. m. Jeg tror, at tilfælde som det, jeg her har nævnt — og det skulle være sært, om der ikke har været lignende tilfælde andre steder, hvor erstatning har været uigennemførlig — er en væsentlig årsag til, at vi ved mange af vore søer og vandløb møder et forbudsskilt. Grundejerne ser — efter mit kendskab til dem — gerne et godt forhold til fiskerne, men risikoen kan jo være så stor, at det forhold er vanskeligt at leve op til i praksis. Spørgsmålet er da, om grundejerne i alle tilfælde gennem § 11 kan sikres mod eventuelle tab. Det var måske en idé at se nærmere på den henvendelse, Danmarks Sportsfiskerforening i går lod uddele til alle tingets medlemmer, så denne forening igennem f. eks. en fiske-tegnsordning kom til at stå som en slags garant for skader, som ubekendte fiskere forvolder. Jeg har godt nok erfaret, at den højtærede minister har afslået at gå ind for fisketegnene, men måske vil den højtærede minister her give en begrundelse for dette afslag.

I kapitel 4 er der en lang række bestemmelser om faste fiskeredskaber, stemmeværker m. v. Uden at komme nærmere ind på de mange enkeltparagraffer vil jeg dog sige, at det vel næppe er sandsynligt, at man i praksis overholder loven med hensyn til f. eks. at fjerne løse spærringer og fangstindretninger hver dag fra mandag morgen til fredag aften, og jeg efterlyser ligesom det ærede medlem hr. Niels Ravn mere forenklede paragraffer i dette afsnit.

Ifølge § 22 kan der af statskassen ydes tilskud til anbringelse af fisketrapper o. lign.

Jeg vil gerne anmode den højtærede minister om oplysning om de tilskud, der har været ydet hidtil, og om ministerens syn på udbyttet af disse ydelser; i den forbindelse vil jeg tilslutte mig det ærede medlem hr. Østergaards udtalelse om, at fiskekortydelsen eventuelt kunne afløse det offentlige tilskud. Der er, så vidt jeg kan se, mange spørgsmål, som nok kan trænge til at blive nærmere drøftet, og jeg vil håbe, at det kommende udvalg vil drage mine udtalelser med ind i overvejelserne.

Angående lovforslaget om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå kan jeg henvise til de udtalelser, jeg er fremkommet med til det førnævnte lovforslag; jeg kan kun tilføje, at det kommende udvalg efter min mening bør gøre sig ihærdige anstrengelser for at søge at forene de to love i én.

Jeg kan slutte med at tilsige mit partis støtte til lovforslagenes fortsatte velvillige behandling.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg erindrer sjældent ved behandling af lovforslag i det høje ting, at nogen minister har stået over for så mange ordførere på én gang, som jeg har den glæde at forhandle disse lovforslag med i dag, og glæden er jo så meget desto større, som jeg er i stand til at konstatere, at der stort set har været tilslutning til den foreslåede revision af denne lovgivning, og at der kun er tvivl eller småuenighed på nogle områder vedrørende det rent tekniske og kun i ringe udstrækning uenighed om principper, når vi ser bort fra spørgsmålet om fisketegnet, der jo ikke er taget med i lovforslagskomplekset her.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til de problemer, de enkelte ordførere har rejst, og først kommer de ind på den udtalelse om fredningsbestemmelserne, det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), som ellers gav tilslutning til så godt som alle bestemmelserne i lovforslagene, kom med. Her kommer jo den traditionelle afvejning frem, som alle vi kender, der har siddet på fiskernes generalforsamlinger og hørt på samtalerne imellem dem og biologerne, videnskabsmændene, om fredningsbestemmelserne. Det er jo forskellige hensyn, der står over for hinanden, men de har alligevel den samme baggrund på lang sigt,